

La trei ori in septimana: Mercuri-a,
Vineri-a si Domineca, cand o bóla intréga,
numai diurnitate; adéca dupa momentul
imprejurarilor.

Prețul de prenumeratiune:
pentru Austria:

intrag	8 fl. a. v.
semestrate de an	4 " " "
anualu	2 " " "
pentru Romania si Stralnetate:	
intrag	16 fl. v. a.
semestrate de an	8 " " "
anualu	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se fac la toti dd. corespun-
dinti a-i nostri, si d'adrapul la Redactiune:
Josefstadt, Langegasse Nr. 43, unde
sunt a se adresá si corespondintiele, ce primesc
Redactiunea, administratiunea séu speditura
câte vor fi nefracate, nu se vor primi, éra cel
anonime nu se vor publicá.

Pentru anuote si alte comunicatiuni de inte-
res privat — se raspunde cate 7 cr. de linie,
repetirile se fac cu pretiu scadint. Pretiu
timbrului cate 30 cr. pentru una data, se
antecipa.

*Prenumeratiuni pentru patra-
riulu venitoriu aprile — iuniu se
primescu cu conditiunile din frun-
tea foii.*

Administratiunea.

Viena 8/20 aprile 1867.

In comitatele Ungariei se incepu
zarile municipale. Partitele cari do-
cu se reésa invingátorie la venitoriele
ntratiuni, tienu inca de acum dese
ferintie, consultári, stabilindu mo-
lu procedurii ce o vor observá. Ro-
anii din partea lor mai in tóte comi-
tele desvólta o aptivitate laudabila, dar
nu perdemu din vedere cá aptivitatea
astadi e receru cercustantiele de la
si, trebuie se fie mare, fórté mare, se fie
ajunsu a combate cu rezultatu multi-
ca despusetiuniloru nefavorabile natiu-
nitati nóstre, de cari guvernulu ungu-
scu ni face parte mare.

Transilvani'a sengura remane lip-
a chiaru si de viétia municipala. Mi-
steriulu ungurescu are impoterire de
dieta unguresca se proceda in acea
era romana precum va afia insusi cu
le, si elu nu dede inca neci unu semnu
re ne-ar indreptat a presupune cá
vointia ministeriala va fi inlocuita si a-
de adeverata viétia municipala.
peramu inse cá ministeriulu si-va pre-
pe chiamarea, va cunósce cá nu póte
folositoriu neci pentru regimu neci
entru tíera a sustiené vointia ministe-
ala din colo de Délulu-Mare, candu din
ce domnesce constitutionalismulu; si
esta sperantia a nóstra se baséza pe
recustantia cá, in dfa de astadi, a gu-
sená bine, nu e unu ce identicu cu na-
usirea graiului cutarei poporatiuni. Cu
adusirea, guvernulu nu va poté cunósce
ntiemintele acelei poporatiuni, prin ur-
are nu-si va cunósce bine neci pusetiu-
sa propria. —

In Croati'a, desl banulu aduse ofi-
alminte la cunoscintia comuna cá dieta
menata se conchiama la Zagrabi'a pen-
u i maju, totusi din miscamintele par-
telor nu se póte observá cu securitate
arerele politice a caror'a desvoltare o
ntescu. Combinatiuni sunt fórté multe,
ar pre acestu terenu nu vom pasl, ci
ceptamu pana se scimu ceva cu posi-
vitate. —

Cestiunea Luxemburgului nu se
miska neci unu firu de pèru de la ordi-
nea dilei. Cuventulu de tronu cu care re-
ele Prusiei incheia parlamentulu nor-
dicu, fece larma mare in díaristic'a fran-
ésca, care imputa cá n'au atinsu despre
elatiunile catra poterile straine, descli-
itu nu s'a disu nemica despre Luxem-
burg a careia causa atitia multu spire-
tele ingrigite de sustienerea pacii, din
contra se provocá regele la consciintia
natiunala nemtiésca, la poterea Germa-
niei de a fi reprezentata cu demnitate in
tata evenimentelor straine scl. Din tóte
cestea publicistic'a francésca deduce cá
Prusia n'are de cugetu se céda Luxem-
burgulu.

E lesne de preceptu cádupa aceste
comentarie ale díarielor (dintre cari u-
nele mai impartu si cart'a geografica a lo-
curiloru presupuse cá vor fi campu de ba-
talia) spiretulu publicu la Parisu e incor-
datu in gradulu supremu, burs'a e alar-
mata. Pregatirile de batalia decurgu de
amendoe partile, dar in mani'a acestor'a
diplomati'a stá nemiscata, neci o nota de
veri-o importantia nu s'a mai schimbatu,
catu privindu cestiunea numai pe tere-
nulu diplomaticu, ne-am poté amagi a
crede cá au intratu o linisce, despre ca-
rea inse éca cum se pronuncia chiar dí-
ariulu ministeriale „Wiener Abd.“: „Se
pare cá acele díarie au graitu adeverulu
cari au presupusu cá pausulu intratu in
cestiunea Luxemburgului, e numai o li-
nisce ce premerge vífóreloru nóue.“

Desl situatiunea se infatisiéza totu
mai chiara, mai bataiósá, nu se cunósce
inca cu securitate pusetiunea ce vor ocu-
pá Austria, Rusia si Angli'a.

In catu pentru Itali'a, foile italiene
recomenda guvernulu lor neutralitatea,
inse astfelu ca daca prin acésta neutrali-
tate ar suferi veri o scadere onórea lor
natiunala, in asemene casu guvernulu se
nu intardia defelu a face aliantia cu
Franci'a.

Se consideramu si parerile díarie-
loru prusesci. Ni aducemu a minte cá in
tratatu de pace de la Praga, incheiatu
intre Austria si Prusia in véra trecuta,
la art. 5 s'a stipulatu cá de óra-ce prin-
cipatele Schleswig-Holstein trecu in po-
sesiunea Prusiei, in Schleswigulu de mé-
dianópte — a careia poporatiune abso-
lutu precumpenitória e de natiunalitate
danesa — se se faca votulu universale,
avendu insa si poporatiunea a se pro-
nunciá daca vre se se tiena de Dani'a
ori de Prusia.

Bismark n'a despusu acestu sufragiu
universale; si candu unu deputatu din
Schleswig l'a interpelatu in parlamen-
tulu nordicu, elu respunse cá va despu-
ne daca, candu, si cum, i va veni Prusiei
la socotéla, cáci n'ar voi se ocupe de nou
intariturele de la Düppeln; altmintre de-
putatulu denegá dreptulu de interpela-
tiune cáci acelu tratatu nu e incheiatu
neci cu Dani'a neci cu Schleswig ci cu
Austria, si numai acést'a ar fi in dreptu
a pretinde efeptuirea lui.

Intielegendu acést'a Dani'a, cum
Bismark de buna voia nu va efeptul su-
fragiulu, cérca contielegere cu Suedi'a si
Norvegi'a pentru a scapá pre conatiunali
din Schleswig de sub domni'a prusésca.

De acestu momentu ieu cunoscintia
foile prusesci, suatuindu guvernulu lor
a intreprende votulu universale, ca nu
cumva in eventual'a batalia cu Franci'a,
se vina Dani'a, Suedi'a si Norvegi'a a li
atacá aríp'a drépta.

Situatiunea nóua si noi.

IV.

(ab) Va veni, trebuie se vina catu
mai curendu pe tapetu cestiunea natiu-
nalitatiloru si limbeloru patriei, a careia
deslegare de o müia de ori fú poftita si in-

tetita din parte-ne si — totu de atate ori
promisa de monarcu si de corifeii magia-
riloru, avem in acestu obieptu unu pro-
ieptu lucratu cu multu zelu si multa in-
tieptiune de cei mai de frunte barbati
a-i nostri, si combinatu si primitu prin
maioritatea precumpenitória a deputati-
loru si romani si serbi de la diet'a din
Pesta, si elu, acestu proieptu, suntemu
asecurati din multe parti, cá e calificatu
a odihni si ferici natiunea si a-i insuflá
tóta increderea si amórea catra natiunea
magiara, si a formá cea mai reale, valida
si sincera atragere si legatura catra pa-
tri'a comuna: — deci barbati nostri cei
ce se bucura de increderea magiariloru
si stau aprópe de acesti-a — faca si de-
torinti'a de romani si patrioti adeverati,
capaciteze, staruiesca, recomende, ca a-
celu proieptu — intru interesulu comunu
alu dreptatei, fratietatei, solidaritatei, se
fie bine primitu si respectatu din partea
regimului si maioritatei sale in dieta, si
atuncia — fie acei barbati a-i nostri con-
vinsi, cá natiunea nóstra si poporulu no-
stru nu se va uitá la trecutu, ci — cu
tóta alipirea i va stimá si pretiul.

Metropoli'a ortodossa, séu adéca
restaurarea ei — e sciutu cá au eluptat'o
barbati nostri cei ce erau cautati si sti-
mati in Viena; dar ea precum e prè bine
cunoscutu, de parte de a fi gat'a, se afla
luptandu-se cu o suta de lipse si neca-
zuri; nemica in ea nu e regulatu si asie-
diatu legalminte, formalminte si defini-
tivu, tóte se clatina si sunt supuse arbi-
trului si abuzului; caus'a cu fondurile
comune din Carlovetiú — stá balta; in-
trebarea comunelor mestecate ne dóre
ca o buba rea si maltratata; cestiunile
asup'a scóleloru, dotatiuniloru, compe-
tintieloru etc. au devenitu in celu mai
mare gradu ardiende; — in fine si bise-
ric'a nóstra gr. catolica si-are lacremele
sale amare, atatu din vechime, catu si de
la concordatu in cóce: deci barbati no-
stri cei ce au norocirea si onórea d'a stá
aprópe cercuriloru regimului ungurescu
si barbatiloru decidatori — fie buni, stu-
diéze-le ca se le cunósca catu mai bine
aceste cestiuni; faca-se lucratori neobo-
siti si credintiosi in acestu largu campu
de aptivitate; dovedésca prin fapte si re-
sultate, cá inim'a romana li sente si su-
fletulu romanu li pricepe dorerele si lip-
sele romaniloru, si cá tendintiele lor de
a le radica n'au purcesu nici din slabi-
tiune personale, nici din vr'unu scopu
necuratu politicu, ci din plecarea si do-
rintia d'a ajutá catu mai multu natiunei
si patriei sale.

In catu pentru Ardealu, scimu cu
totii prè bine, cá acolo natiunea nóstra
si conducatori ei de pana acé, in urm'a
unoru retaciri si nentielegeri personali
grele, se afla astadi in o nefericita desbi-
nare si sfasiare, prin urmare, cá detorin-
ti'a nóstra celor'a de din cóce, ca a frati-
loru adeverati e, a grigi cu tóta staruini-
ti'a si de interesele acelei tieri, a careia
poporatiune precumpenitória e chiaru
semburele natiunalitatei nóstre. Antai'a,
cea mai santa si urgente detorintia a
nóstra ni se pare cá ar fi: a medilocé cu

ori-ce pretiu impacarea si impreunarea
spireteloru vatemate si instrainate. La a-
césta medilocire barbati nostri de incre-
dere in Buda-Pesta trebuie se dee mana
de ajutoriu eficace, pentru ca publiculu
se nu devina a crede, cumca impacatiu-
nea si impreunarea, fiindu ea reculegerea
si intarirea nóstra, lor si patroniloru
loru nu li-ar veni la socotéla. Dar para-
lelu cu acést'a, barbati nostri natiunali
de langa parti'a domnitória magiara,
sciindu ei prè bine, cá maioritatea pre-
cumpenitória a poporatiunei Transilva-
niei pretinde si s'au pronunsiatu la tóte o-
casiunile pentru autonomi'a tieri, sci-
indu ei mai de parte totu asiè de bine,
cá Maiestatea Sa Imperatulu si mare prin-
cipele se afla ingagiatu cu santulu seu
cuventu, prin repetite solene dechiará-
tiuni, ba chiar prin subscrierile manei
Sale pentru autonomia, sciindu ei si acea
cá aceste pré nalte ingagiaminte cu vo-
tulu maioritatei tieri, votu provocatu le-
galminte totu prin monarculu, faca unu
contractu bilaterale intre domnitoriu si
poporu, de care nici unei parti nu póte
fi iertatu a se lapedá unilateralminte, si
de care lapedarea romaniloru ar fi o —
lapedare de sine, de onórea si védi'a na-
tiunale: vor trebui se-i faca seriosu atenti
pre domni magiari la aceste pré mo-
mentóse impregiurari, vor trebui se in-
cerce tóte medilócele pèntru a-i capacítá
si induplecá, ca in combinatiunile lor
politice se tienastrinsa si esacta socotéla
de ele, („est modus in rebus“); — cáci
altmintrelea din tóte incercarile nóstre
de apropiare, fratia, solidaritate — nu se
va alege nemica, frecarile si sfasiarile nu
vor incetá.

Insiraramu acé cate-va din cele mai
capitali si urgenti cause natiunali ale
nóstre, ale caror'a naintare si spriginire
o acceptamu si o pretindemu de la bar-
bati nostri, cari stau astadi aprópe de
regimu si se bucura de increderea per-
sónelor decidatérie, prin a le caror'a
naintare si spriginire ei, avendu acum
ocasiune, se vor poté legitimá naintea
natiunei romane ca fii buni, demni, ze-
losi si credintiosi, totu d'o data compen-
sandu-si trecutul si demintindu in modu
nobilu si solenu, *prin fapte eclatante* —
prepusulu si indoielele ce póte se esca-
sara si respandisera in privinti'a curatie-
niei si sinceritatei caracterului lor na-
tiunale.

Am mai poté adauge si indegetá o
multime de cause momentóse de ale nó-
stre, in cari asemenea li acceptamu intre-
venirea spriginitória a desu amintiloru
nostri barbati; dar — fatia cu ei, ca nisce
ómeni de cultura inalta si de sperintie
ample, nu ni se cuvine, ma nici e de lipsa
a lungf vorba despre lucruri, ce de sine
se 'ntielegu. La noi, in natiunea nóstra,
ori catu suntemu noi de remasi in cultu-
ra, abié se mai póte afia omu in versta,
carele se nu scie destinge intre intere-
sulu, folosulu, binele romanului si — alu
strainului, si care se nu scie judecá din
portare si fapte, cá — cine e voitriu de
bine, amicu, si cine ne-amicu alu roma-
nului? — cine dintre fii natiunei e fiu

bun și credincios, și cine — fiu retacitu?!

Repetim deci: *acceptăm sacrificiul, portare națională, fapte naționale*, pentru ca se-și recunoștem și stimăm prebarbatii noștri, de ori-ce rang ar fi ei — *de fi demni și credincioși a-și națiunii noastre, de corifei și conducători naționali*. Atunci când vom avea năntea noastră fapte curate naționale și sacrificii din parte-le, atunci, foră privinția la trecut, li vom manifesta din toată inimă și foră toată rezervă increderea și alipirea noastră; era până atunci toate manifestațiunile de feliiu acestă intempe-se ele în publicu său privatu, nu sunt, și — cine nu vră se se însiele elu însuși, nu le pot consideră, de catu — parte de unu antecipatu, o capara data „bona fide” pentru venitoriu, parte de niscari forme indatinat, cari se implinescu de comunu numai pentru cuventulu demnității oficiale.

E de lipsa se ne pricepem, pentru ca se nu ne caimu. —

Ce e de facutu?

audi întrebându-se toate clasele foră se potă cineva respunde apriatu și cu securitate la asta întrebare, căci evenimentulu a supriusu, nu atata pentru restituirea constituțiunii din 1848 catu pentru că ministeriulu denumitu de Maiestatea Sa e curatu magiaru foră privinția la alte naționalități cari fusera de multe ori incredințiate de Maiestatea Sa dară și pentru acea, că ministeriulu noudelocu a cerutu, și i s'a incuviințiatu toată contribuțiunea, despre care mai nănta tocm'a magiarilor strigau că e pră multa, că poporulu acum'a nu o dă din venitu, ci din capitalu; — se recrute 48000 ostasi foră se aiba presemne, că cineva s'ar pregat' s'ar inarmă contra Ungariei, ba inca și nănta de ce s'ar sci, dacă diet'a va prim' ofensiv'a și defensiv'a comuna, care ar trage după sine centralismulu, militei întregi dintotu imperiulu sub ministrulu imperialu din Viena, era ministrulu ungurescu ar deveni numai efectuatoriulu ordinațiunilor celui de la Viena; — stabil' și legea de presa, care mai multu apesa pe romani, de o parte că nu vor potă depune tassele cele mari, de alta parte că autorii pentru vina retestuata fiindu citati năntea juratiloru în departare, chiar de se voru doved' de nevinovati, prin perdere de timpu și spese vor fi de ajunsu pedopsiti foră veri unu regresu.

Din aceste cercustantii facu unii consecința, că aceste toate nu potă ave altu scopu, de catu realizarea legiloru din 1848, și anume asuprirea limbiloru și naționalitatiloru nemagiare, apoi consecința acestă și până acum'a si-radica capulu inca și in acele comune, unde suntu $\frac{1}{2}$ nemagiari, și numai $\frac{1}{5}$ magiari.

Adeveratu e că opiniunea astă are fun-

damentulu seu în fapte, dară nu toate năntie-le, nu toată sila si-ajunge scopulu; am vedutu acestă în 1848/9.

Mai sunt mominte insemnate din cari se potă trage alta consecința, ca adeca deocamdata dacă și cu o cercuspectiune, cu o precauțiune, se ne credem în regimulu ungurescu.

Momintele acestea, afara de altele, sunt mai vertosu două:

1) Se supunem, că 4 milioane de magiari caror'a li s'a concediutu guvernarea țierei, nu ar contă pe ajutoriulu celor'a alte naționalități, pe care le vor asupri, ci credu că cu propri'a loră putere se vor luptă, vor aperiă țier'a: ce nu e de crediutu, căci atunci politici'a loră s'ar asemenă unei cepe degerate, ce s'ar crede că e înflorita, dară nu potom presupune despre magiari, că nu sentiescu lips'a de o Austria poterica, de la care acum'a, după principiulu partitei precumpenit'orie, cu sacrificiul vor comperă consensulu în propasirea catra scopulu loră prefiptu, și sub a careia scutu se se potă sustiené ca se nu devina alta Polonia. Dacă magiarilor o voiescu Austria poterica, atunci numai celu nebunu nu va afirmă, că pre langa multiamirea a loră 4 milioane de magiari, si-nemultiamirea celor'a alte 11 milioane, Austria inca numai cu baionetele va potă sustiené pacea interna, era fatia cu alte poteri, care si-ascutu dintii supra ei, se va potă asemenă Turciei, era în astfelu de pusetiune a Austriei, despare poterea, razimulu Ungariei, și a nume a națiunii magiare.

2) Adeveratu e, că noi nu suntem bine cunoscuti cu diplomatia, din principiulu curtiloru domnit'orie (care altcum de astadi pe mane se schimba, sentiulu on'orei în unele locuri aterna de la ajunsulu scopu) nu potem deduce veri o consecința: dară din fapto complinite, din principiulu acelor'a potem argumentă la cele, ce se potă intemplă.

Napoleone I. cu 50 de ani nănta a spusu că în Europa seu va domni principiulu democrației naționalitatiloru; seu se va inchină Russiei. Napoleone III în cuventulu de tronu tienutu estimpu amintesce că din principiulu acelor'a trebuie dedusu rosboiulu între Austria și Italia precum și între Borussia și Austria, dice mai departe, că timpulu e aprăpe, cându naționalitatile se vor consolidă. Luandu bine în socotintia principiile acestea, națiunea magiara, se aiba ori-ce solidaritate cu Austria, potă-va candva impedeă principiulu Europei foră multiamirea pop'oraloru conlocuitor'ie? Neci cându, dară va potă aduce imperiulu în perplesitate, care retragendu ce a datu, era va consolidă unitatea imperiului, din contra, magiarilor pentru totdeauna si-vor perde aplicarea pop'oraloru de a se infrat' cu ei, vor perde totu crediamentulu, care de la a. 1861 si altcum se clatina.

Acea ce s'a spusu aci mai susu, recunoscu insi-si magiarilor, și anume br. Eötvös ministrulu în vorbirea sa d'în siedint'a de la 21 martiu în obiectulu afaceriloru comune recunoscu, că în sustienerea poterii Austriei e basata speranța de a se potă sustiené insi-si pe sine în Europa, precum și C. Ghiczy în siedint'a din 22 martiu recunoscu, că poterea Austriei nu se potă sustiené, dacă poporatiunea nu e multiamita, dară amendoi, precum toti ma-

giarilor se întielegu numai pre sine, cas' cum afara de magiari, alte pop'ore nu ar esiste, cas' cum toate pop'orale ar sent' o fericire, dacă numai ei magiarilor vor fi multiamiti.

Nu e de crediutu, că magiarilor nu se vor convinge, că numai multiamirea naționalitatiloru pre bas'a egalei îndreptății potă tiené imperiulu în putere, și potă scuti țier'a de invasiuni, și de amesteculu poteriloru straine în tocm'a, precum acum'a se mesteca în cestiunea orientala, si suatuescu pe turcu se ceda provinci' în favorea greciloru din punctu de vedere religiunariu mane poimane alte provinci' d'în punctu de vedere naționalu sol.

Pre langa egal'a îndreptăție a naționalitatiloru, limba și națiunea magiara ar perde, ce e dreptu, din estensivitate, dară în intensivitate nu ar sufer' scadere, era din contra eventualitatile, care din nemultiamirea pop'oraloru potă veni, vor cantă „circumdedeant” și intensiunii și estensiunii limbii magiare.

Sunt mai multe mominte, care s'ar potă aduce pentru increderea în ministeriulu magiaru, dară cele insirate inca sunt de ajunsu, și io tare credu că guvernulu magiaru în scurtu se va convinge despre lips'a egalei îndreptății, despre multiamirea tuturor naționalitatiloru spre conservarea sa propria, care numai pe calea perfecte egalitati naționale o vor castigă.

Se atingem și portarea unoru individi. Multi au fostu de parere, că se imbracămu vestimentu de doliu, se plengem, cându altii, dacă potem credu unii corespundinte din Buteni în „Alföld,” judele cercualu R. au adunatu publiculu, ca se-si potă aretă bucuria, și l'a îndemnatu se tienă „Te Deum” pentru restituit'a constituțiune. Unii sunt de parere, că întielegint'a se se lupte, ca se fie cati mai multi romani aplicati, cându altii suatuescu retragero mai bine, si-activitatea se nusestinda mai departe de catu numai se demustrăm nemultiamire, dară de posturi politice se ne ferim, căci ca atari vom fi instruminte orbe în cefectuarea despusetiuniloru asuprit'orie mai vertosu acum'a până guvernatorii ungari inca n'au petrunsu bine situatiunea imperiului, care pretinde solidaritatea naționalitatiloru.

Langa Aradu în aprilu.

Betranu.

Pesta 18 aprilu.

(†) În presinte atentiunea țierei e îndreptata asupra miscariloru de reconstituire în comitate, pucinu scimu inse despre acele miscări, cu toate că forțe ne-aru interesă mai alesu pro noi romani pentru ca toti în toate partile se fimu condusi totu de unu spiritu, totu de aceleși intentiuni, fara de cari nu potom speră rezultatu favoritoriu causei naționale, care mai alesu aci trebuie luata în consideratiune. — Magiarilor desbatu acesta cestiune cu toată aderint'a fatia cu naționalitatea loră și intru interesulu loră dau informatiuni comitetelorū alegat'orie pentru ca se se aléga dirogatori mai alesu de aceia, cari suntu cunoscuti de ageri luptatori pentru caus'a loră, — asemene aru trebu' si trebuie se facem și noi romani, căci dacă nu ne vom ingrigi noi insine de caus'a noastră, de interesele națiunii noastre, indiesertu vom acceptă

de la altii, cari în casulu celu mai bunu concediuni pline de promisiuni frumoșe aplicati a ni face. — Nime nu doresce ferbinte contielegerea sincera a toturorū naționalitatiloru conlocuitor'ie de catu cum rimu noi, inca și romanulu celu mai cerb la o „vorba buna” e gat'a a fi „frate” ori-cine, inse se veghiăm ca acea fratieta nu fie numai o masca prin care se ni se ra drepturile noastre.

Veduram că în unele comitate romane s'a espresu bucuria fatia cu impregiuratiunile, — în Aradu pre cumu cestim în magiare unu ablegatu romanu s'a dechiarat și romanii se bucura de reinfintiarea constituțiunii, — în comitatulu Carasiului era bucurie și nănta de margine . . .

N'avem nemiica contra erumperei și mintelor de bucuria, ma ne bucurăm și cându vedem că și națiunea noastră are de bucuria, și dorim impreuna se ave dile mai serine după atate doreri îndelung suntemu inse în orsi-care uimire candă dimu că pe-aiți și pe colé romanii se bucură . . . de ce? — nu scimu, — și acestă e uimirea noastră.

Se fimu bine întielesit!

Cându s'a infintiatu ministeriulu magiaru noi ne-am pronunțiatu că romanii nu se năntă bucură, nici a se pră intristă, — nu nici pentru un'a, nici pentru alt'a nu au întemeiate, — și atunci am cugetatu la acele legile magiare ataca cele mai sante drepturi ale națiunii, — deci cine va fi și cugetan se se bucură? — dar nici n'am desperat nu vom desperă nici cându, de ora-ce nu inca acea firma convingere, că dacă acele legi vor întregi după egal'a îndreptăție, nu potă se fie în vigore tempu îndelungatu, că nu sunt santiunate de — consantiamente majoritatei preponderante din țiera.

Adeveru e că diet'a a impoternicitu ministeriulu ca se indestulésca naționalitatiloru pa dreptate și ecuitate, — dreptatea și ecuitate inca la noi în Ungaria nu se pră intielegu după cum ar trebu' se se întielegă, — ap' ministeriulu și până n' diu'a de astadi totu iudiciu cu acele indestuliri. Deci unde sunt ca de bucuria? — Se ni-le spuna aceia cunoscu, căci noi în asta privinția — sun Toma!

Dobra 3 aprilu.

Pră onorate Dle redactoru! Ve rog binevoiti a comunică alaturatele două articole din tractulu Dobrii trimise barbatiloru meritati de apurarea autonomiei națiunii patriei noastre.

Pră onor. Domnu Iosifu Hodosiu deputat' dietei din Pesta din cottulu Zarandu.

Pră onorate Dle! Toate animile ar doru a sci rezultatu s'ortei noastre în opozitiunea noastră, — toti stămu în cremeniti cu gea ce eveniminte vor a ne întimpină, vedem că nănta noastră naționala se adena de viforă și fortuni ce se radica din cându în cându, și unu momentu nu suntem linisiti, căci unde se aduc legi și asupri'a poporulu

FOISIORA.

Stefanu celu Mare

și

Sabastrulu

(de Tăntulu)

Dupa batalia de la Valea Alba
Unde Moldovenii fura biruiti,
Se retrage Stefanu cu o ceta slaba
De eroi, dar inse forte obositi.

Căci dusmanii fura insutiti la numeru,
Si noroculu dieulu i-a fostu paresitu;
Mergeau Moldovenii purtandu pe-a loră umeru
Confratii de arme ce s'au fostu ranitu.

Stefanu înainte pasiă n'cetu calare,
Cunjuratu de-aprodii ce l'a fostu scapatu
In a cea fatala di de la pierdiare,
Si era eroulu forte intristatu. —

Se gandiă in sine, cum se scape ore
Tiera lui iubita de slavii'a grea,

Si gandindu acestea, plinu de lacrimaro,
Radica la ceriuri ochii si gemea. —

Gemea dicendu „Dămnul stău'a țierei mele,
De acum per' va, se va 'ntunecă,
Moldovenii numai dile triste, rele
Avé-vor, strainii ii vor guvernă?”

Dar vrendu se-si mai veda mam'a lui iubita,
Au apucatu drumulu spre Carpati intinsu,
La Năntiu la cetatea vechia, renumita,
Unde-atunci betranii toti s'au fostu inchisu. —

De aici în urma era se se 'ntorea
Cu ostasii, care inca-i mai avea,
Ca ori între dusmani jertva se se faca,
Ori se-si scape țier'a, dacă va potă.

De pe zidulu negru buciunulu resuna
Semnalulu sosirei printiului cu-ai sei,
Pe parcane-alérga dămn'a a lui muma,
Dar', vedindu pe Stefanu au întrebatu „ce-i?”

„Te 'ntorci între ziduri, între noi aice,
„Se mori ca fricosulu, cum tu te-ai schimbatu,
„De Romanu simțire n'ai fiu neferice?
„Nu-i deschideti p'ort'a,” apoi a strigatu. —

„Nu vinu a me 'nchide între ziduri mama

Ci se te vedu inca, căci potă se moru.”

„O! eu nu ti-su mama, catu oștea dusmana

Va fi pe pământulu care ilu adoru.” —

Deci rostindu acestea, în castelulu tare
Eroin'a intra, é' elu s'a 'ntornatu
La riuulu de'n vale cu api limpedi'ore,
Unde de-alui oște era acceptatu. —

Catra dens'a Domnulu dice, comandédia,
Ca se stringa ómeni, ce va mai gasi,
Si c'o voce grava o imbarbatédia
Cumca pentru țiera trebui a mori. —

„Catu Dumnedieu santulu ni va dá viétia,
Pentru dens'a numai noi se conlucrăm,
Dar' ve lasu aice pana demanétia,
Demanétia aice toti se ne aflăm.” —

„Eu vreu a me duce într'acesta nópte
„La unu ore care pusnicu, ce traindu
„Între stanci, în codru, în senguretate,
„Pe Domnulu inchina, ceriulu adorandu. —

„Lui faptele mele vroescu a le spune,
„Căci multe potut' am a pecatui,

„Apoi sant'a lege, era ni impune:

„Că prin omu se potă a ne mantui. —

Dice printiulu Stefanu aceste cuvinte,
Si pe calu-i negru, ageru si usioru,
Se arunc' alérga pe drumu înainte,
Ca cerbulu cu ran'a spre unu riusioru.

Ventulu, care-atunciă sufia cu turbare,
Trasnitele, plóia nemiica-lu oprescu,
Se duce eroulu totu în fug'a mare,
Impinsude-o potere de-unu indemnu cerescu.

În noptosulu codru, tocmai lang'o stanca,
I-si opresce calulu de totu aspumatu;
De pe densulu iute sare, se arunca,
Pe spinare-lu bate, la ochi l'a frecatu. —

Apoi ilu anina de-o tulpina mare;
Capu-si desvelesce, cu respectu pasindu
Pe o cararusia catra locu 'n care,
Daniulu Sabastrulu s'afia locuindu. —

Éra miédulu noptii, unei nopti cumplite,
Négra ca infernulu, de umbre 'ncaeratu;
Stelele de nuori erau invelitate,
Indaru ochii radie ar fi totu cautatu. —

tiunei romane, nu suntemu deplinu reprezentati.

Candu suntemu cu atat'a grigia, — totu deun'a suntemu in sperantia, ca s'orele dreptatii pentru natiunna noastra romana, inca n'au apusu.

In speranti'a noastra vedemu ca nici nu ne insielamu, candu in diet'a din Pest'a unde este conchiamata si patri'a noastra cu ablegatii sei, numai la actulu de incoronare alu Maestatii sale bunului nostru Imperatu si mare Principe, si candu in dieta se radica voci si in aducerea unoru schimbãri in dreptulu autonomiei tieri noãtre, — pre onorata Domni'a Ta esti acel'a carele areti prin documinte neresturnabile, ca Trnã'a este o tiãra autonoma, si ablegatii ei nu sunt impoterniciti a luã mesurã in afacerile, s'eu a duce legi pentru tier'a loru in diet'a din Pest'a; — pre onorata Dta esti acel'a, carele ai sciutu aperiã caus'a noãtra, si nu Te-ai sfitu, ei, in audiulu tuturor'a cu v'ocã-Ti, ai aperatu aceea ce este mai vindicatoriu pentru ranele noãtre, care v'ocã au strabatutu, nu numai murii acelu edeficiu din Pest'a, ci trecendu prin caminurile tuturoru romaniloru, au ajunsu preste munti si mari; in t'ota Europ'a.

Implinindu o fapta asiã maretia si insulfetitu de atat'a amõre patriotica si natiunala, — Ti urãmu ca Domnedieulu dreptatii se Te inspire cu darulu seu celu santu, si se Te animeze ca totu-denun'a intru interesulu patriei si natiunei se poti radica versulu in aperarea dreptatii.

Nu poturamu trece cu vederea si a nu ni descoperi simtiemintele noãtre cele loiale catra pre onorata Dta, si a nu-Ti aretã bucuri'a ce o avemu cu toti, pana si celu din coliba tieranu strigandu: Se vizez deputatulu Hodosiu aperatoriulu causei noãtre patriotice si natiunale.

Primesce pre onorate Die asecurarile noãtre ce le nutrim cu aderintia si stima, de la Ai pre onoratei Domniei V'ostre devotati servi. Dobr'a 20 martiu 1867 st. v. (Urmãza 60. subscrieri.)

Ilustratei Sale Dni Ilie Macelariu, deputatulu cercului merourea la diet'a din Pest'a pentru incoronarea M. S. etc. etc.

Ilustrissime Domnule! Togmai in momentulu candu eramu a subscrie una adresa de multiamire, pentru energie'a fapta prin radicairea cuventulu in limb'a strabuna in diet'a din Pest'a, — ne suprinse declaratiuna data presiãdiulu dietei pestane, prin care ai documentatu justele doriri nu numai a cerului de alegere care Te-au alesu la susnumi'a dieta pentru actulu de incoronare a bunului nostru Imperatu si mare Principe alu Transilvaniei, — ci prin declaratiunea data ai documentatu, — ca totu poporulu romanescu din Tranni'a, nu este aplecatu nici decum, — ca despre patri'a loru strabuna se se aduca legi in diet'a pestana. Asiã e!

Documentandu-se ca Ilustritatea V'ostre a unulu aplecatu v'ocã monarcului, ca patriotu bunu si adeveratu romanu; ai implinitu o detorintia santa catra Imperatu patrie si natiune.

Noi, misicati de bucuria, ca Ilustritatea V'ostre ati aretatu in lumea intrãga, precum: romanulu este dreptu si constantu drepturiloru castigatã, — implinindu prin acãst'a cele ce sunt

mai sacre doriri natiunale, — venimua-ti aduce simtiemintele cele mai loiale de recunoscintia si multiamire pentru sustinerea dreptului nostru.

Cãci, ce avemu mai soumpu, de catu patri'a si natiunã?

Primesce, Ilustrissime, devotatiunile cele mai cordiale — de la accia, cari au asemenea simtieminte — spre aperarea patriei si a natiunei, — pre langa care cu totu respectulu suntemu. Ai Ilustritatei V'ostre plecati servi. Dobr'a, Cottulu Hunedõrei 30 martiu 1867 st. v.

(Urmãza 60 subscrieri.)

Romania.

Proiectu de lege

asupra organizarei armatei romane.

Art. 1. Armata se va compune:

- Din armata permanenta cu rezerv'a ei.
- Din militii.
- Din glõte.

Art. 2. Totu romanulu s'au impamententulu romanu in stare de a portã arm'a, trebuie se faca parte din armata, de la vers'a de 20 si pina la 40 ani, impliniti.

Art. 3. Accia pe care sortiulu i-a otaritu a intrã in armata permanenta voru servi in:

a) *Infanteria*: siãse ani in armata permanenta, din care patru ani subu arme, si doi in rezerv'a corpuriloru de infanteria.

Siãse ani in corpurile militiiloru.

Optu ani in corpurile glõteloru.

b) *Cavaleria*: patru ani in armata permanenta sub arme.

Optu ani in corpurile de cavalerie ale militiiloru.

Optu ani in corpurile glõteloru.

c) *Artileria*, geniu, tronu, flotila si trupe de administratie.

Patru ani in armata permanenta sub arme.

Optu ani in rezerv'a acestoru corpuru.

Optu ani in glõte.

Art. 4. Militi'a este dara compusa nu mai din corpuru de trupe de infanterie si de cavalerie.

Art. 5. Corpurile glõteloru se compunu din toti õmenii cari au implinitu vers'a de 32 ani, fara deosebire de arma din care au facutu parte.

Art. 6. Corpurile glõteloru nu suntu de catu corpuru de trupe pe josu.

Art. 7. Tinerii pe care sortiulu nu i-a chiamatu in armata permanenta, voru face parte din rezerv'a infanteriei, pana la vers'a de 26 ani impliniti. Ei voru trece in urma in corpurile de infanterie ale militiici pana la vers'a de 32 ani; de la 32 ani si pana la 40, voru face parte din corpurile glõteloru.

Art. 8. In limpu de pace, trecerea õmeniloru dintr'o parte a armatei intr'alta, se face la vers'a ficsata prin lege.

Pentru corpurile ce suntu in campania, acãsta trecere este subordonata trebuintieloru momentale.

Art. 9. Contingentulu anualu, va fi egalu cu a patri'a parte din efectivulu ficsatu prin ca-

drele armatei permanente sub arme, plus diece õmeni, de sic care companie, escadronu s'eu baterie, pentru perderile anului trecut. Ómenii otariti astfelu ca suplimentu alu contingentulu, dara de cari nu va fi fostu trebuintia pentru a implini golurile in decursulu unui anu, trecu d'a dreptulu in rezerv'a infanteriei, si la vers'a ficsata de lege, in corpurile de infanterie ale militiici si acelea ale glõteloru.

Art. 10. Cifr'a contingentulu, calculata dupa principiulu Art. 9, va fi ficsata prin legea compositiici cadreloru armatei permanente sub arme.

Art. 11. Corpurile de trupa ale militiiloru si glõteloru, sunt o parte a armatei si destinate a fi intrunite in timpu de resbelu cu corpurile armatei permanente a impartesi cu densele pericolile si glori'a apararoi tieri.

Art. 12. Marea misiune a acestoru corpuru cere ca instructiunea loru militara se fie nu numai ne inoetatu intretinuta, dara si ca exercitiulu loru, se cuprinda totu ce este necesariu spre a ajunge la acelu scopu.

Art. 13. Ori ce concentrare alt'a, afara din accia pentru exercitiuri periodice, nu se p'ote face de catu in virtutea unui decretu princiaru.

Art. 14. Ómenii din reserva de t'ote armele, si care voru fi esitu din corpurile de trupa nu voru fi adunati pentru exercitiu de catu dupa 26 ani impliniti.

Reservele artilerii, geniului, flotilei, trenului si trupeloru de administratie voru luã parte dupa 26 ani impliniti, la exercitiurile cele mari periodice ale corpuriloru din care au facutu parte.

Art. 15. Reservele nu vor potã fi chiamate de catu in casu de turburari s'eu resbelu si numai in virtutea unui decretu domnescu.

Art. 16. Ori ce soldatu din reserva care au trecut u var's'a de 26 ani fie soldatu din militie s'eu din glõte, este obligatu a se presentã la exercitiurile periodice, candu este chematu.

Nici unu soldatu si in nici intr'unu casu, nu va potã fi dispensatu in timpu de duoi ani consecutivi, de aceste exercitiuri.

Art. 17. Pentru a inlesni pe catu se va potã exercitiurile anuale, cum si organizarea si administrarea interiõra a corpuriloru de militiici si de glõte, teritoriulu romanu va fi impartitu in atatea circoscriptiici teritoriale de recrutare, egale in populatie, cate regimente sunt de infanterie in armata permanenta.

Art. 18. Fie-care corpu de trupa nu va priimiã recrutii sei de catu din aceea circoscriptie.

Art. 19. Circoscriptiicile teritoriale ale regimenteloru de infanterie, voru fi impartite in subcircoscriptiici teritoriale de bataliõne, acestea in cercuri de companie.

Art. 20. Cerourile de companie voru fi totu d'aun' p'lese intregi, pentru ca o companie se nu fie nici o data in relatiuni oficiale mai multu de catu cu o singura plãsa.

Art. 21. Regimentele de cavalerie nu au circoscriptiici de recrutare deosebite, dar in fie care circoscriptie teritoriala de batalionu este cuprinsa si unu escadronu de cavalerie.

Art. 22. Pentru recrutarea corpuriloru celoru-alte arme, fie-care circoscriptie terito-

riala de batalionu, va da pe fie-care anu numerulu de õmei necesari acestoru corpuru, esto bine intielesu ca aceste corpuru voru fi impartite de o potruva la t'ote circoscriptiicile de bataliõne.

Art. 23. Corpurile de militiici, precumu si acelea ale glõteloru, voru avã aceiasi organizare ca si corpurile din armata de linie.

Art. 24. Cadrele soldate ale bataliõneloru de militiici, facu parte din armata permanenta sub arme, si õmenii de trupe ce le compunu nu suntu incorporati in companiile s'eu escadrõnele corpuriloru de militiici de catu in timpu de resbelu.

Art. 25. Cadrele soldate ale bataliõneloru de militiici, arsenalele, magazinele de mare si de micu echipamentu, si de imbracaminte, pentru militiici si glõte, voru fi pe catu va stã prin potruvia in centru circoscriptiici teritoriale a batalionulu.

Art. 26. Cadrele, au ca misiune speciala, tinerea registreloru si contrõneloru militiici si glõteloru, si intretinerea in stare buna de serviciu, a efecteloru de imbracaminte, echipamentu si armamentu.

Art. 27. In timpu de pace afara de casulu de adunare, nici unu individu facandu parte din glõta nu va avã solda; t'ote afacerile atingatõre de aceste corpuru, voru fi dirijete de statu-majorulu bataliõneloru de militiici.

Art. 28. Corpurile de militiici si de glõte, voru fi in casu de adunare soldate, echipate si imbracate si armate de statu, in tocmai ca trupele de linie.

Art. 29. Corpurile de militiici si de glõte intra impreuna cu corpurile din armata de linie, in compositi'a mariloru unitati tactice formate in timpu de resbelu.

Art. 30. O lege asupra recrutarei va specificã casurile de scutire si dispensa.

Art. 31. Essonerarea este desfiintata.

Art. 32. Granicicci si dorobantii sunt si remanu suprimati.

Serviciulu loru se va indeplini de unu corpu de duanieri si altulu de gendarmi, a caror'a organizare va face obiectulu unei legi speciale.

Art. 33. Acãsta lege va fi pusa in aplicare de la 1-iu ianuariu alu anului care urmãza promulgarea sa; ea nu p'ote fi retroactiva; nu privesece prin urmare de catu pe Romani, care la epoc'a promulgarii n'au trasu inca la sorti.

Ministru de resbelu, Gherghel.

„Romanulu.“

„Trompet'a Carpatiloru“ de domineca 2/14 aprile ni aduce urmatõriele:

Eri, pre la amãdia Mari'a Sa Principele Serbiei intrã in capital'a noãtra in trasura deschisa, la drãpt'a Mariei Sale Domnitorulu Romaniloru.

Mari'a Sa Principele Mihaelu Obrenovici, intorcendu-se de la Constantinopole, a binevoitu se visiteze si pre amicii sei vecini, cu cari Serbii nici-odata nu au avutu de catu buna vecinetate si amicia cordiale. Duoi ajutanti domnesci si postilionulu particularu alu Mariei Sale Domnitorulu Romaniloru a fostu tramisi

Din'aintea unei usio se opresce
Eroulu Moldovei de pietate plinu;
Udele lui plete elu le netediesce,
Si 'ndreptandu-si hain'a lasa unu suspinu.

Èt' acelu pe care ca se-lu umilãsca,
N'au potutu monarchii estui latu pamentu,
Èta ca pe-unu pusnicu vine se gasãsca,
Prin elu ca se chiamo ajutoriulu santu. —

Vine ca se-i cãra suaturi, mangaiere;
Lui i-se prosterne, plangendu prin suspinu,
Secte cuvãsesel voi aveti potere,
Cãci asiã vroiti'a tatalu celu divinu. —

Bietulu omu potere v'a datu v'õa'n mana,
Candu revine 'n lume marturi ca se-i fiti,
Si'n a lui viãtia plecandu spre tierana,
Pana la mormenturi voi se-lu insociti.

Miedulu celu de nõpte pe pusnicu tredise,
Candel'a si-aprinsã in pescerea sa,
La acãsta vreme, elu obicinuisã
Ca se se descepte spre a se rogã. —

Din naintea unei simple cruci de tisa
Genunchiatu ermitulu in ruga veghiã

Pe-o masutia mica o carte deschisa
Standu, in ea adese ochii atintiã. —

Barb'a lui cea alba, pletele-i rarite,
Uscativ'a-i fatia, respectu insufã;
De veghiãri nopturne erau obosito
Genele-i betrane, man'a-i tremurã. —

Printiu'n usia bate, pusniculu raspunde:
„Cine-i?!“ „Eu parinte, eu la tine vinu.“ —
„Mai ascãpta inca, ffi tu ori de unde!“ —
„Ah! te rogu deschide-mi, de durere-su plinu.“

Dupa aseptare, dupa rogaminte,
Vediendu cã ermitulu stã totu neclintitu,
Printiulu renoesce: „deschide-mi parinte,
Cã suntu Domnulu Stefanu, astadi biruitu.“

Nu tu Domnulu Stefanu, ffi macaru ori-cine
Chiar monarchulu lumel, acum nu-lu primescu.
Ascãpta! Ascãpta! sant'a-mi rogatiune
Mai antaiu de t'ote se mi-o sevãrsiescu. —

Si omulu acelu ce nu erã in stare
Se-lu oprãsca ziduri, cetãti de granitu,
La aceste v'õrbe stã in nemiscare
Langa ususiõr'a unui bietu ermitu. —

Pe o pãtra rece apoi se asiãdia,
Inim'a in pieptu-i bate suspinandu,
Fruntea-i intristata pe man'i ca se-i cadia
Lasa, si'n tacere cugetã gemendu:

Ce-i in asta lume viõti'a si marirea?
Si ce-i õre omulu? . . . Umbre t'ote sunt!
Viõti'a e o munca, glori'a lucirea
Unu-i fulgeru, omulu . . . nemica, pamentu. —

Èca si sabastrulu usi'a i deschide,
Inlauntru printiulu intra tremurandu,
In genunchi se pune, plansulu ilu petrunde,
Ambele lui mane la ceriu radicandu. —

„Ce-i acãst'a printie, õre se cuvino
Unui erou mare astfelu de a fi?“
„Dusmanii stravira trupele romane,
Tiãr'a-i la perire n'o potu mantui!“ —

„Nu te teme, Dõmno, ceriulu ingrigesce,
Tiãr'a ta iubita n'a perit neci cum,
Mergi te du indata unde-ti poruncesce,
Sacr'a detorintia, aibi curagiu de-acum!“

Inse tu in urma spre recunoscintia,
Se inalti aice unu templu divinuu;

In õstea romana si'n ceriu aibi credintia
Si vei scõpã tiãr'a de jugulu strainu. —

De'n pescere-afara rapede s'arunca,
Incaleõ alãrga ca invingatoriu;
Si'n diori s'arãta in taber'a-i mica,
Comanda plecarea c'unu glasu detunatoriu. —

Putini sunt la numeru, mic' adunatura
Ómenii lui Stefanu, inse nu-su fricosi
Cã-su romani si bravii juramentu facura,
Pentru Domnu si tiãra se m'õra voiosi. —

Mergu cu pasiuri rapedi pe cãi ne umblate,
Pe campulu batafi la mãdia se stringu,
S'arunca intre dusmani ca fere turbate,
Se lupta de'n sufletu pana ce-i infrangu. —

Domnulu Stefanu tiãr'a vediend'o scapata,
De dusmani barbari, ce i-au biruitu,
Ca se se zidãsca porunci indata
Monastirea, care a fostu juruitu. —

O! multi ani in urma Daniilu betranulu
Fu in monastire staretu asiediatu;
Elu serbi altariulu, era totu Romanulu
Pre celu Prã puternicu marindu l'a cantatu. —

spre a aduce pre Mari'a Sa Serba venindu de la Giurgiu.

Principele Mihaelu Obrenovici a trasu la palatul domnescu printre linie de soldati, in salve de tunuri si intre muzice.

Asera pre la 8 ore populatiunea serba, amestecata cu populatiunea romana in mare numeru, au mersu la palatu ca se faca urari de buna venire Mariei Sale Principelui Serbiei.

Pre la 9 ore Mariele Loru Principele Serbiei si Domnitoriulu Romanilor au onoratu reprezentatiunea pentru a dua ora a dramei Vorniculu Buciocu, productiune a d-lui Alessandrescu Urechia.

Principele Mihaelu Obrenovici este unulu dintre cei mai norociti suverani. Elu au adusu si a stabilitu, de 10 ani fara intrerumpere, pacea si cordialitatea intre Serbi; si, prin demnulu seu ministru Caraciani, omulu Serbiei, a sciutu se faca se prospere in tote felurile acestu poporu bravu si leale, renumitu pentru probitatea sa. Diece ani de candu Principele Mihaelu Obrenovici domnesce in amorul cetatenilor serbi si in stim'a Statelor straine; diece ani de candu Principele serbu fu chiamatu din Romania ca se se urce pre tronulu parintelui seu, liberatorulu Serbiei; preste diece ani Maria Sa serba se intorce prin tier'a ce-i a datu ospitalitate atatu de frati'esca, ca se-i spuna ca chiamarea Serbiloru si sperantiele lor nu au fostu in vanu: ele au facutu egalea fericiore si a Principelui serbu si a poporului serbu.

Principele Mihaelu Obrenovici, si a armatu mai antaia poporul, si apoi a cerutu evacuarea cetatiloru serbe de garnisonele turcesci, cerere oontra tractatelor, pre care s'a grabitu, cu mare placere, se o prim'esca Maiestatea Sa Sultanulu dorindu inca se faca si cunoscuti'a in persoana a acestui leale Principe, care face Inaltei Porti asemenea propuneri agreabili, convenabili si atestatore de buna amicia intre Mari'a Sa serba si Maiestatea Sa otomana.

Principele Mihaelu Obrenovici au avutu o primire de rogo la Constantinopole, cu multe dovede de amicia personale a Maiestatii Sale Sultanului; si a primitu si decoratiunea cea mare a Turciei in magnifice brilante.

Noi ne felicitamu de onorea ce a facutu capitalei nostre Mari'a Sa serba, si dorimu o buna amicia intre suveranulu romanu si suveranulu serbu, amici'a care dat'za de secolu inre poporul romanu si intre poporul serbu.

Mari'a Sa serba intre cele-lalte fericiore ce au adusu, a datu si a stabilitu in Serbi'a este si aceea ca a curatitu totu Statulu serbu de gidani.

Fericiore Serbia! suculu teu nu-lu voru suge Gidani! — Joui, la 29 martiu trecut, s'a respinsu in senatu mutarea Inaltei curti de Cassatiune din Bucuresci la Iasi cu 32 voturi contra a 19.

Nu am voitu se prejudecamu lucrulu, nu am voitu se criticamu fapt'a inainte de sevarsirea ei.

Astadi, dupa sevarsirea faptei, venimu, cu totu respectulu cuvenitu unui asi'a corpu, se-i spunemu, in temeiulu libertatii constitutiunale de care ne bucuramu, ca, dupa parerea nostra, a facutu forte reu senatulu de a respinsu votulu adunarii deputatiloru in acesta mare si importante cestiune.

Judecandu cu anima si cu mintea, noi dicemu ca a facutu reu senatulu, pentru ca anim'a reclama in favorea Iasiloru, justiti'a reclama in favorea Iasiloru, si mintea nostra judeca ca in starea lucruriloru era neaperatu se se indeplin'esca cererea Iasiloru: stramutarea inaltei curti de Cassatiune din Bucuresci la Iasi.

Acesta nedreptate si dupa noi, nematura gandire a maturiloru din senatu, pre langa reulu de care ne plangemu, a mai deschisu si drumulu unui altu reu: neintielegere, conflicte intre corpu deputatiloru si intre corpu senatoriloru, intre adunare si senatu.

Literariu

Bibliotecele si Museele comunale.

(Continuare.)

Cu timpul si dupa midiloece, aceste musee ar trebui inavutite cu mustre de produse si cu modeluri de masini perfectionate din tote tierile Europei; astfelu ca agricultorulu si meseriasulu romanu se pota studia in natura pro-

gresurile realizate in dozebitel ramuri ale agriculturii si industriei.

Este bine si folositoru ca se avem musee de anticitati, de pictura, de sculptura si altele; inse se fimu bine incredintati noi romanii care nu cam tinemu la interesele economice, ca si museurile agricole si industriale nu voru fi mai putinu folositoare.

Gasise-va ore veri-unu omu influentu care se ia initiativ'a realizarii acestei institutiuni ce propunemu? Speramu si acceptamu ca in curundu d. d. ministrii ai instructiunii publice si alu Agriculturii si comerului se indiestreze Bucurescii si Iasii cu aceste stabilimente eminemente utile.

Acestea avemu de disu in privintia biblioteciloru si museeloru comunale. Nu credemu ca ar fi nevoia se intramu in mai multe desvoltari, caci lucrulu este pre simplu si fie-care 'lu intielege. Remane acum se vedemu daca romanii voru tine a realisa nisece propuneri pe care le facemu fiindu convinsi despre utilitatea lor. Mai credemu si speramu ca nu vom ave intristarea de a fi scrisu indaru aceste ronduri; credemu ca se voru gasi omeni de buna-voianta, cari voru tine a inestra patri'a lor cu nisece institutiuni, a caror'a lipsa este un'a din numerocele pedeci puse desvoltarii nostre morale, intelectuale si economice.

In acesta acceptare fie-ne ertatu a pune sub ochii acelor'a cari voru binevoi a citi cele scrise de noi, unu tablou despre starea Biblioteceloru in unele state a le Europei, si acesta pentru a dovedi cata importantia se acorda in statele inaintate acestoru institutiuni:

bibliotece, tomuri tiparite, manuscripte		
Austri'a:	49	2,408.000
Franci'a:	343	5,009.000
Mare Brit.	34	1,771.423
Itali'a:	50	2,329.100
Portugalia:	7	276.000
Prusi'a:	53	2,040.450
Spania:	27	711.000
Elveti'a:	3	480.000

Negresitu ca numerulu cartiloru a sporitu de la 1848 in fie-care din aceste biblioteci pentru ca afara de esemplarile ce depunu autorii, pe fie-care anu se aloca sume insemnate pentru cumparatoare de carti. Astfelu pentru bibliotec'a imperiala din Paris se inscrie pe fie-care anu in bugetu o suma de 86,000 de franci. Pentru bibliotecele din provincii municipalitatele inscriu pe fie-care anu o suma de 184,227 de franci pentru cumparatoare de carti.

In comparatiune cu celu mai micu statu din Germani'a, noi avemu pre putine carti in Bibliotec'a nostra centrala, caci numerulu loru se urca la 30,000 volume. Si apoi ce sacrificiuri facem ca se sporimu numerulu cartiloru? Mai putinu de catu ar face unu particularu avutu pentru bibliotec'a sa. Bibliotec'a nostra are multe carti insemnate: inse trebuie se marturisimu ca este departe de a fi in curentu cu publicatiunile care aparu pe tota din'a in dozebite staturi ale Europei. Indaru ar caut'a cine-va intr'ansa atatea publicatiuni literare si sciintifice cu care seinavutiescu literaturile dozebitoloru state caci nu le gasesce. Pentru ce ore atat'a indiferinta candu este vorb'a de celu mai vitalu interesu alu Romaniei? Responde singuru iubite lectoru si roga pe Dumnedieu ca se si intorca privirile asupra-ne, caci pre am apucatu pe cai gresite.

Este timpul, iubite lectoru, se intielegemu ca nu mai potemu merge cu nesciinti'a; ea ne va desorganisa statulu pentra ca din nenorocire nesciinti'a este pretenti'osa, v're se prefaca totu. Se ne silimu dar a ne lumina cu o ora mai inainte, si pentru acest'a se facemu sc'ole si biblioteci in tote unghiurile tierii.

Lucrandu astfelu prin tote midiloecele pentru a radica nivelulu instructiunii seducatiunii nationale.

„Atonuelu romanu.“ P. S. Aurelianus.

VARIETATI.

— Parastasu pentru Iovu Cresticiu. Aradu 15 apr. 1867. Parastasulu pentru odihna sufer'esca a fie-iertatului nationalistu Iova Cresticiu s'a celebratu cu pompa in Siri'a la 13 aprilu a. c. asistandu la acestu actu funebralu 7 preoti cu Reverendiss. D. protopresviteru de acolo in frunte. Cu tote ca era tempu frumosu si placutu, aptu spre radicarea pompei, — dintre Siriani putieni s'au infatisiatu, inse nu pentru ca dora nu l'ar fi iubitu pre fie-iertatulu

Cresticiu, ci pentru ca fiindu tergu mare la Pancota, si totdeodata di de lucru, cea mai mare parte a locuitoriloru tierani s'a indepartatu de a casa. Totu in acesta di s'a asediatu si crucea monumentala la mormentulu fie-iertatului cu asemenea pompa. Crucea e de marmore rosu si forte frumosa, in adeveru demna de memori'a zelosulu nationalistu care si-a testatu tota avera sa asociatiunii romane, e demna totdeodata si de Asociatiunea nostra, carea i-a radica tu acestu monumentu. Corulu scolariloru romani merita tota laud'a, precum si serguinti'a invetiatiurului lor. Dupa finirea parastasului reprezentantii Direptiunii asociatiunii din Aradu, si alti oseti din vecinatate, toti venira la casa ospitala a Rever. D. protopresviteru Popescu si a Dlui notariu Moldovanu. — Fie-i tierin'a usiora, deo-ne bunulu Ddieu multi romani zelosi, precum a fostu Iova Cresticiu! — Brutus.

— Indreptare. In nr. 37 am aretatu parastasulu ce s'a tienutu pentru Georgiu Pop'a in comun'a Secusiju, precum ni se insciintiasc de acolo. Acum inse mai multi Secusigiani ne recerca a indrepta ca in acea comuna, in di'a de buna vestire nu s'a tienutu numitul parastasu, neci numit'a cuventare a. d. preotu localu, ci s'au intemplat alte cele ce nu-su menite pentru publicitate.

— Miscari municipale. Pre candu in unele locuri poporul sta pre cugete cum acusi la restaurare se scape de oficialii actuali magiari si magiarisati, de la Bogiuru (cottulu Carasiului) ni scrie d. invetiatiuru I. Con. ca acolo judele cerculu d. Stef. Antonescu romanu do sentiminte curatu nationali si-a castigatu popularitate mare, la poporu cu dreptatea si in grigirea de comunc, la invetiatiuru desclinitu cu grigea pentru scole, in catu toti sunt gat'a a lucra pentru alegerea lui, si poftescu fratiloru din alte cerouri asemenea barbati de oficiali. — Se ni insemnamu acestu casu, e primulu in care unu invetiatiuru recunoscce insusi ca s'a portatu grige pentru scole. Se speramu ca vor urma si altele.

— Necrologu. Juliu Delpiny proprietariulu si editorulu diurnalului „Zukunft“, dupa unu morbu de mai lungu tempu, a repausatu in Domnulu in 17 aprilu, in alu 38 anu alu etatei. Repausatulu a dusu o vietia activa, si interesandu-se adese in fola sa si de sortea romaniloru, si-a castigatu simpatia barbatiloru nostri, desclinitu a celor'a cari l'au cunoscutu in persoana. Fie-i tierin'a usiora!

— Temnitia pentru detoria. Scimu catu de lungi sunt teoriile celor'a eari se pronuncia pentru si ale celor'a cari sunt contra inchisorii pentru detoria. Corpulu legelativu a Francei in siedinti'a din 15 l. c. a introdusu inchisorea, care (in casu daca celu detoriu nu nu pote plat' pana fa 50 de franci tiene 2—20 de zile; 20—40 de zile pentru 50—100 de franci; 40—60 de zile, pentru 100—200 de franci si asi'e mai departe in proportiune. Cea mai lunga inchisore e de doi ani, daca sum'a pestrece 2000 de franci.

— Haynald fostulu episcopu rom. catolicu in Transilvani'a, ac'u arceiepiscopu de Cartagine, e denumitu de Maiest. Sa arceiepiscopu in Caloce. — Din scaunulu eppescu din Trani'a, precum scimu, a fostu depusu pentru peccate politice, si astadi o archieppu. Elu pote dice cu unu publicistu boemu: Crima politica nu este ca cea civila, caci crim'a politica de astadi, pentru care individulu jace in temnitia, mane pote fi virtute pentru care lu vor port'a in triumfu.

— Sciri personali. Maiestatea Sa Imperatulu a primitu vineri la mediadi in audiintia pe br. Soceeviciu locot. de maresialu si banu in Croati'a. — Fostulu guvernatoru alu Transilvaniei contele Crenneville, dupa ce ac'u e liberu de afacerile guvernului, va lua concediu si de la militia pentru mai lungu tempu, avendu a-si restaurat sanatatea. — Printiulu Georgiu Stirbei venindu din Nizza a trecut prin Viena catra Bucuresci.

— Cuvinte nesocotite. Diariulu „Debatte“ are o corespundintia din Blasiu in care se plange ca romanii ar impartasi pre unguri de o tratare rea, si aduce de es. ca unu domnu magiaru cu numele Covrig i s'au spartu ferestrele. Asemene casuri, dice numitul organu, se intempla in fati'a unui metropolitu romanu si a unui cleru romanu cultu. Risum, teneatis! Pare dupa cuvintele acelu organu ca metropolitu si clerulu romanu si-ar ave detorint'a se paz'esca noptea casele magiariloru si magiarisa-

tiloru ca nu cumva atare voituriu de reu (fie chiaru conatiunulu magiaru de alu loru) se li sparga ferestele; — ce mai cuvinte nesocotite! Din parte-ne am dor'i ca „Debatte“ se nu se laso a se amagi de atare corespundinte buna ora casi aci dandu-lu pe d. Covrig de magiaru, pre candu numele lui e ori-ce numai nu' ungu-rescu, apoi d. Gans-Ludasi redactorulu diriginte alu „Debatei“ scie pre bine ca numele ungu-resci de comunu trebuie se aiba cate unu „ai“ ori „y“ in fine pentru eufoni'a ung. asi'e d. e. daca cineva ca nemtiu s'a numitu Gans (gasca la nemti) demissionandu-si nationalitatea si luandu cea unguresca se dice Ludasi (gascariu la unguri.)

**Pentru pascele romano-cato-
lice findu tipografi'a inchisa cate-va zile,
nr. ven. va aparé joi in locu de mercuri.**

Responsuri: Dlui Unu romanu la Logosiu. Joculu de carti a judelei comunale si mustetiele judelei cercuale nu potu fi de interesu pentru publicu. Era cum- ca d. comite supr. are de cugetu a implé posturile cu consangeni sei, in asta privintia ar trebui se avemu macar diumetate de proba pentru intentiunile lui, ca numai pe faime nu ne potemu basa pentru a incepe o asi'e lunga combatere diaristica. Delocu ce vei pote constat'a ceva, ti vom deschide colonele cu multa placere.

Dlui XX la Pesica: Publicandu noi corespundintia din nr. tr. acest'a a dou'a si-perde interesulu, avendu totu acela-si cuprinsu numai cu alte cuvinte. Pentru lunge informatiuni private prim'esce multamit'a mea si totodati'a apressiunea parerei de reu pentru acele nentielegeri.

Dlui Besanu: Unde s'a tienutu acea cuventare? — Daca si tempu a completat studiile a supra datineloru vechie romene, ni-ar fi indemana o multime de opuri straine despre acestu obiectu.

Dlui P. Draga la A. Pe rondu, pana atuncini mai trimite ca se potemu alege. Opulu Ti se va sped'a cu ale altor'a deodata.

Dlui B. la Turnu R: Ne vom interes'a si de acelu artulu de comeretu.

Pariatulu protop. Branu in Satu-Mare: Se trimite „Albiu“ gr. pentru societatea de lectura a junitei romane de acolo. Daca cumva societatea ar fi si inecatu acum'a, atunci binevoiescu a ni retrimite fola.

Dlui Dem. Albu in K. Apathi (langa B. Bözör-mény) Abonamentulu din an. tr. nu-lu gasimu in protocolulu nostru, fili bunu intraba la posta. Noi ti spedamu fola precum doresti.

Dlui I. Grozescu in Pardani. Responsulu nostru a fostu esactu; in epistol'a ce am primit'o la 1 jan. ni ai trimisu 4 fl. v. a. ca abonamentu pe sept'a on. expozitu T. Lapidatu din Sarcu, era pentru di'a ai fostu abonatu in optobre pre 1/2 anu (opt.—mart.). Daca potesca ti potemu pune la disepositiune amendoue epistolea, spre convingere. —

Burs'a e inchisa pentru serbatori.

Poesia populara

BALADE

culese si corese

de

At. Marianu Marienescu.

Brosiur'a II.

a esitu de sub tipariu si contine 10 cole. D. Dr. Marienescu pre terenulu poesiei romane populare e mai cunoscutu de catu ca opulu lui se aiba lipsa de recomandatiune. In foisiorele acestui diariu au potutu vedé oo. cetitori frumseti'a baladeloru romane si s'au potutu convinge despre esactitatea cu care d. Marienescu procese in culegere, adaugendu la capetu si multe splicatiuni. Insemnamu numai ca opulu se afla de vendiare si la redactiunea „Albinei“ de unde se pote ave de adreptulu, seu prin colectanti nostri. Pretiulu unui esemplariu pentru Austri'a 60 cr. era pentru Romani'a 70 cr. intielegendu ac'l si portulu postalulu. Esemplariulu pre charti'a velina 1 fl. v. a. Acei dd. din Bucuresci cari dorescu a le ave aceste poesie, se potu adres'a si acolo in locu la d. profesore Petru Popescu la gimnasiulu Lazaru.

Esemplarie multe nu s'au tiparitu la ce facemu atenti pre dd. cetitori cari cu raspunderea pretiului vreu se aiba opulu.